

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.1.2019 r.
COM(2018) 862 final

2018/0437 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas sześćdziesiątego drugiego posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających odnośnie do umieszczenia substancji w wykazie na mocy Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. oraz Konwencji o substancjach psychotropowych z 1971 r.

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas 62. posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających odnośnie do umieszczenia substancji w wykazie na mocy Jednolitej konwencji ONZ o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. oraz Konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Jednolita konwencja ONZ o środkach odurzających z 1961 r. zmieniona protokołem z 1972 r. oraz Konwencja ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r.

Celem Jednolitej konwencji ONZ o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. („konwencja o środkach odurzających”)¹ jest zwalczanie nadużywania środków odurzających poprzez skoordynowane działania międzynarodowe. Przewiduje ona dwie uzupełniające się formy interwencji i kontroli: po pierwsze – ograniczenie posiadania, używania, dystrybucji, przywozu, wywozu, wytwarzania i produkcji środków odurzających oraz handlu nimi wyłącznie do celów leczniczych i naukowych; po drugie – zwalczanie handlu narkotykami poprzez międzynarodową współpracę w celu odstraszenia i zniechęcania do handlu nimi.

Konwencją ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. („konwencja o substancjach psychotropowych”)² ustanowiono międzynarodowy system kontroli substancji psychotropowych. Stanowiła ona reakcję na dywersyfikację i rozszerzenie asortymentu nielegalnych narkotyków i wprowadziła środki kontroli szeregu leków syntetycznych w zależności od ich potencjału w zakresie nadużywania z jednej strony i ich wartości terapeutycznej z drugiej.

Wszystkie państwa członkowskie UE są stronami konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych. Unia nie jest stroną tych konwencji.

2.2. Komisja ds. Środków Odurzających

Komisja ds. Środków Odurzających działa przy Radzie Gospodarczo-Społecznej (ECOSOC) Organizacji Narodów Zjednoczonych, a jej funkcje i uprawnienia określono m.in. w konwencji o środkach odurzających i w konwencji o substancjach psychotropowych. Członkami tej komisji są 53 państwa członkowskie ONZ wybierane przez ECOSOC. W skład komisji wchodzi obecnie z prawem głosu 11 państw członkowskich UE³. Unia ma w tej komisji status obserwatora.

2.3. Planowany akt Komisji ds. Środków Odurzających

Komisja ds. Środków Odurzających regularnie uaktualnia – na podstawie zaleceń Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), której doradza Komitet Ekspertów ds. Uzależnień od Środków

¹ Zbiór Traktatów ONZ, tom 978, nr 14152.

² Zbiór Traktatów ONZ, tom 1019, nr 14956.

³ Austria, Belgia, Chorwacja, Republika Czeska, Francja, Hiszpania, Niderlandy, Niemcy, Słowacja, Węgry, Włochy.

Odurzających WHO – wykaz substancji załączony do konwencji o środkach odurzających i konwencji o substancjach psychotropowych.

W dniu 7 grudnia 2018 r. WHO zaleciła Sekretarzowi Generalnemu ONZ⁴ dodanie do wykazów załączonych do tych konwencji 10 substancji, które zostały poddane przeglądowi przez Komitet Ekspertów WHO ds. Uzależnień od Środków Odurzających. Jeżeli chodzi o pozostałe substancje poddane przeglądowi przez Komitet Ekspertów WHO ds. Uzależnień od Środków Odurzających, nie zostaną wydane żadne zalecenia umieszczenia w wykazach.

Podczas swojej 62. sesji mającej odbyć się w Wiedniu w dniach 18–22 marca 2019 r. Komisja ds. Środków Odurzających przyjmie decyzje dotyczące umieszczenia tych 10 substancji w wykazach na mocy – odpowiednio – konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych.

3. STANOWISKO, JAKIE MA ZOSTAĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Zmiany w wykazach załączonych do konwencji o środkach odurzających i konwencji o substancjach psychotropowych mają bezpośredni wpływ na zakres stosowania prawa Unii w zakresie polityki antynarkotkowej we wszystkich państwach członkowskich. Art. 1 ust. 1 lit. a) decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającej minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami⁵ stanowi, że do celów tej decyzji „narkotyki” oznaczają wszelkie substancje, o których mowa w konwencji o środkach odurzających albo konwencji o substancjach psychotropowych oraz każdą substancję wymienioną w załączniku do decyzji ramowej. W związku z tym do substancji wymienionych w wykazach załączonych do konwencji o środkach odurzających oraz do konwencji o substancjach psychotropowych zastosowanie ma decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW. Wszelkie zmiany w wykazach załączonych do tych konwencji bezpośrednio wpływają więc na wspólne przepisy unijne i zmieniają zakres ich stosowania w rozumieniu art. 3 ust. 2 TFUE. Ma to miejsce niezależnie od tego, czy dana substancja została już objęta kontrolą w Unii na podstawie decyzji Rady 2005/387/WSiSW⁶.

Z 10 substancji, które zostały poddane krytycznemu przeglądowi przez Komitet Ekspertów ds. Uzależnień od Środków Odurzających WHO i które zalecono umieścić w wykazach, tylko cztery substancje: ADB-CHMINACA⁷, CUMYL-4CN-BINACA⁸, fentanyl metoksyacetylu

⁴ Oświadczenie ustne na ponownie zwołanej 61. sesji Komisji ds. Środków Odurzających z dnia 7 grudnia 2018 r.

⁵ Dz.U. L 335 z 11.11.2004, s. 8, zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2103 z dnia 15 listopada 2017 r. zmieniającą decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW w celu włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku i uchylającą decyzję Rady 2005/387/WSiSW, Dz.U. L 305 z 21.11.2017, s. 12.

⁶ Decyzja Rady 2005/387/WSiSW uchylona została z dniem 23 listopada 2018 r. dyrektywą (UE) 2017/2103. Wszystkie substancje objęte sankcjami lub podlegające środkom kontrolnym na mocy decyzji Rady 2005/387/WSiSW do dnia przyjęcia dyrektywy (UE) 2017/2103 zostały włączone do załącznika do tej dyrektywy, który stał się załącznikiem do zmienionej decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW. Substancje, które zostały poddane środkom kontroli i sankcjom karnym na mocy decyzji Rady 2005/387/WSiSW między listopadem 2017 r., kiedy nowe przepisy zostały przyjęte, a dniem 23 listopada 2018 r., zostaną dodane do załącznika do decyzji ramowej w drodze aktu delegowanego, który jest obecnie sprawdzany przez Parlament Europejski i Radę (C (2018) 8460).

⁷ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/747 z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie poddania nowej substancji psychoaktywnej N-(1-amino-3,3-dimetylo-1-oksobutan-2-yl)-1-(cykloheksylmetylo)-1H-indazolo-3-karboksamid (ADB-CHMINACA) środkom kontroli, Dz.U. L 125 z 22.5.2018, s. 8.

⁸ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/748 z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie poddania nowej substancji psychoaktywnej 1-(4-cyjanobutylo)-N-(2-fenylpropan-2-yl)-1H-indazolo-3-karboksamid (CUMYL-4CN-BINACA) środkom kontroli, Dz.U. L 125 z 22.5.2018, s. 10.

i fentanyl cyklopropylu⁹ już podlegają środkom kontroli w całej Unii. Pozostałe substancje nie podlegają jeszcze na terenie Unii środkom kontroli.

We wniosku Komisji dotyczącym projektu wspólnego stanowiska UE proponuje się poparcie zaleceń WHO, ponieważ są one zgodne z obecnym stanem wiedzy naukowej. Jeśli chodzi o nowe substancje psychoaktywne, dodanie tych substancji do wykazów załączonych do obu konwencji jest również poparte informacjami z europejskiej bazy danych o nowych narkotykach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA).

Państwa członkowskie powinny koniecznie przygotować się, przez ustalenie wspólnego stanowiska w Radzie, do posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających, podczas którego komisja ta zdecyduje o umieszczeniu konkretnych substancji w wykazach. Ze względu na ograniczenia związane ze statusem obserwatora, jaki posiada Unia, wspólne stanowisko powinno zostać przedstawione przez państwa członkowskie będące aktualnie członkami Komisji ds. Środków Odurzających, działające wspólnie w interesie Unii w obrębie tej komisji. Jako że Unia nie jest stroną konwencji o środkach odurzających ani konwencji o substancjach psychotropowych, nie ma ona prawa głosu w Komisji ds. Środków Odurzających.

W związku z powyższym Komisja proponuje wspólne stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas 62. sesji Komisji ds. Środków Odurzających odnośnie do umieszczenia substancji w wykazie na mocy konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych. Jest to trzeci taki projekt wniosku dotyczącego wspólnego stanowiska w imieniu UE; poprzednie przyjęto na potrzeby posiedzeń Komisji ds. Środków Odurzających w marcu 2017 r. w 2018 r.¹⁰ Te wspólne stanowiska zostały przyjęte przez Radę¹¹, dzięki czemu na poprzednich posiedzeniach Komisji ds. Środków Odurzających w sprawie włączenia substancji do międzynarodowych wykazów państwa członkowskie UE będące członkami Komisji jednomyślnie głosowały za ich włączeniem, zgodnie ze wspólnym stanowiskiem.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają zostać zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Art. 218 ust. 9 TFUE ma zastosowanie niezależnie od tego, czy Unia jest członkiem odnośnego organu czy też stroną danego porozumienia. Komisja ds. Środków Odurzających jest „organem utworzonym przez umowę” w rozumieniu wspomnianego artykułu, ponieważ jest to organ, któremu powierzono konkretne zadania na mocy konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych.

⁹ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1463 z dnia 28 września 2018 r. w sprawie poddania nowych substancji psychoaktywnych N-fenylo-N-[1-(2-fenyletylo)piperydyn-4-ylo]cyklopropanokarboksamidu (cyklopropylofentanylu) oraz 2-metoksy-N-fenylo-N-[1-(2-fenyletylo) piperidyn-4-ylo]acetamidu (metoksyacetylofentanylu) środkom kontroli, Dz.U. L 245 z 1.10.2018, s. 9.

¹⁰ COM(2017) 72 final i COM(2018) 31 final.

¹¹ Przyjęte przez Radę do Spraw Ogólnych w dniach 7 marca 2017 r. i 27 lutego 2018 r.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹².

Decyzje Komisji ds. Środków Odurzających o umieszczeniu substancji w wykazie są „aktami mającymi skutki prawne” w rozumieniu art. 218 ust. 9 TFUE. Zgodnie z konwencją o środkach odurzających oraz konwencją o substancjach psychotropowych decyzje Komisji ds. Środków Odurzających stają się wiążące automatycznie, chyba że jedna ze stron przedłoży daną decyzję do rewizji przez ECOSOC w obowiązującym terminie¹³. Decyzje ECOSOC w tej sprawie są ostateczne. Decyzje Komisji ds. Środków Odurzających dotyczące umieszczenia substancji w wykazie mają również skutki prawne dla porządku prawnego UE na mocy prawa Unii, mianowicie na mocy decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW. Zmiany w wykazach załączonych do konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych mają bezpośredni wpływ na zakres stosowania tego unijnego instrumentu prawnego.

4.2. Materialna podstawa prawna

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą nielegalnego handlu narkotykami.

Z tego powodu materialną podstawą prawną decyzji będącej przedmiotem wniosku jest art. 83 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w którym stwierdza się, że nielegalny handel narkotykami stanowi jedną z dziedzin przestępczości o szczególnym wymiarze transgranicznym, i upoważnia się Parlament Europejski i Radę do ustanowienia norm minimalnych odnoszących się do określania przestępstw oraz kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami.

4.3. Zmienna geometria

Zgodnie z art. 10 ust. 4 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych załączonego do Traktatów Zjednoczone Królestwo notyfikowało, że nie uznaje pełnych uprawnień Komisji i Trybunału Sprawiedliwości w odniesieniu do aktów prawnych w dziedzinie współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych przyjętych przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony. W związku z tym decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW przestała mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa z dniem 1 grudnia 2014 r.¹⁴

Ponieważ decyzje Komisji ds. Środków Odurzających dotyczące umieszczenia substancji w wykazie nie mają wpływu na wspólne przepisy w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami, którymi to przepisami Zjednoczone Królestwo jest związane, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu decyzji Rady określającej stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii przy przyjmowaniu decyzji dotyczących umieszczenia substancji w wykazie.

¹² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

¹³ Art. 3 ust. 7 konwencji o środkach odurzających; art. 2 ust. 7 konwencji o substancjach psychotropowych.

¹⁴ Zob. pkt 29 w wykazie aktów unijnych w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych przyjętych przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony, które z dniem 1 grudnia 2014 r. przestają mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z art. 10 ust. 4 zdanie drugie Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych (Dz.U. C 430 z 1.12.2014, s. 17).

Dania jest związana decyzją ramową Rady 2004/757/WSiSW mającą zastosowanie do dnia 22 listopada 2018 r., która stanowi w art. 1, że „narkotyki” oznaczają wszelkie substancje, o których mowa w konwencji o środkach odurzających lub konwencji o substancjach psychotropowych.

Ponieważ decyzje Komisji ds. Środków Odurzających dotyczące umieszczenia substancji w wykazie mają wpływ na wspólne przepisy w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami, którymi to przepisami Dania jest związana, Dania uczestniczy w przyjęciu decyzji Rady określającej stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii przy przyjmowaniu decyzji dotyczących umieszczenia substancji w wykazie.

4.4. Podsumowanie

Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 83 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

5. WPŁYW NA BUDŻET

Brak wpływu na budżet.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej podczas sześćdziesiątego drugiego posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających odnośnie do umieszczenia substancji w wykazie na mocy Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. oraz Konwencji o substancjach psychotropowych z 1971 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 83 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednolita konwencja ONZ o środkach odurzających z 1961 r. zmieniona protokołem z 1972 r.¹⁵ (zwana dalej „konwencją o środkach odurzających”) weszła w życie w dniu 8 sierpnia 1975 r.
- (2) Na podstawie art. 3 konwencji o środkach odurzających Komisja ds. Środków Odurzających może podjąć decyzję o dodaniu substancji do wykazów załączonych do tej konwencji. Może ona dokonać zmian w wykazach jedynie zgodnie z zaleceniami Światowej Organizacji Zdrowia (WHO), ale może także zdecydować o odstąpieniu od dokonania zmian zalecanych przez WHO.
- (3) Konwencja ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. (zwana dalej „konwencją o substancjach psychotropowych”) ¹⁶ weszła w życie w dniu 16 sierpnia 1976 r.
- (4) Zgodnie z art. 2 Konwencji o substancjach psychotropowych Komisja ds. Środków Odurzających może, na podstawie zaleceń WHO, podjąć decyzję o dodaniu substancji do wykazów załączonych do tej konwencji lub o ich usunięciu. Ma ona dużą swobodę decyzyjną w uwzględnianiu czynników gospodarczych, społecznych, prawnych, administracyjnych i innych, ale nie może postępować w sposób arbitralny.
- (5) Zmiany w wykazach załączonych do obu konwencji mają bezpośredni wpływ na zakres stosowania prawa Unii w dziedzinie polityki antynarkotkowej. Do substancji wymienionych w wykazach załączonych do konwencji o środkach odurzających oraz do konwencji o substancjach psychotropowych ma zastosowanie decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW¹⁷. W związku z tym wszelkie zmiany w wykazach załączonych do tych konwencji bezpośrednio wpływają na wspólne przepisy unijne i zmieniają zakres ich stosowania zgodnie z art. 3 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

¹⁵ Zbiór Traktatów ONZ, tom 978, nr 14152.

¹⁶ Zbiór Traktatów ONZ, tom 1019, nr 14956.

¹⁷ Decyzja ramowa Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiająca minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami (Dz.U. L 335 z 11.11.2004, s. 8).

- (6) Podczas swej sześćdziesiątej drugiej sesji w dniach 18–22 marca 2019 r. w Wiedniu Komisja ds. Środków Odurzających ma podjąć decyzję o dodaniu 10 nowych substancji do wykazów załączonych do konwencji ONZ.
- (7) Unia nie jest stroną wspomnianych konwencji ONZ. Ma ona status obserwatora w Komisji ds. Środków Odurzających, w której członkami z prawem głosu jest obecnie 11 państw członkowskich. W związku z tym konieczne jest, aby Rada upoważniła państwa członkowskie do wyrażenia stanowiska Unii w sprawie umieszczenia substancji w wykazach na mocy konwencji o środkach odurzających oraz konwencji o substancjach psychotropowych, ponieważ decyzje dotyczące dodania nowych substancji do wykazów załączonych do konwencji wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji Unii.
- (8) WHO zaleciła dodanie pięciu nowych substancji do wykazu I do konwencji o środkach odurzających oraz pięciu nowych substancji do wykazu II załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych¹⁸.
- (9) Zgodnie z oceną Komitetu Ekspertów WHO ds. Uzależnień od Środków Odurzających („Komitet Ekspertów”) ADB-FUBINACA (nazwa chemiczna: N-(1-amino-3,3-dimetylo-1-oksobutan-2-ylo) -1- (4-fluorobenzyl)-1 H-indazolo-3-karboksamid) jest syntetycznym agonistą receptorów kannabinoidowych, który wykazuje podobne skutki jak tetrahydrokannabinol (THC), który jest odpowiedzialny za główne skutki psychoaktywne konopi. Substancja ADB-FUBINACA nie ma zastosowań terapeutycznych ani nie otrzymała pozwolenia na dopuszczenie do obrotu jako produkt leczniczy. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja ta jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji ADB-FUBINACA w wykazie II załączonym do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (10) ADB-FUBINACA jest monitorowana przez Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) jako nowa substancja psychoaktywna na mocy rozporządzenia (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁹. Substancję ADB-FUBINACA wykryto w 19 państwach członkowskich i jest ona poddana kontroli w co najmniej dziesięciu państwach członkowskich. Wiąże się ją z co najmniej dwoma przypadkami śmiertelnymi i czterema przypadkami ostrego zatrucia. Stanowi ona przedmiot wpisu związanego ze zdrowiem publicznym do unijnego systemu wczesnego ostrzegania.
- (11) W związku z tym państwa członkowskie powinny opowiedzieć się za dodaniem ADB-FUBINACA do wykazu II załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (12) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja FUB-AMB (zwana również MMB-FUBINACA lub AMB-FUBINACA; nazwa chemiczna: (2S)-2-[[1-[(4-fluorofenyl)metylo]indazol-3-karbonylo]amino]-3-metylobutanian metylu; 2-(1-(4-fluorobenzyl)-1H-indazolo-3-karboksamido)-3-metylobutanian metylu jest syntetycznym agonistą receptorów kannabinoidowych, który wykazuje podobne skutki jak THC, odpowiedzialny za główne skutki psychoaktywne konopi. FUB-AMB nie

¹⁸ Oświadczenie ustne na ponownie zwołanej 61. sesji Komisji ds. Środków Odurzających z dnia 7 grudnia 2018 r.

¹⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 1).

ma zastosowań terapeutycznych ani nie otrzymała pozwolenia na dopuszczenie do obrotu jako produkt leczniczy. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja ta jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji FUB-AMB w wykazie II załączonym do konwencji o substancjach psychotropowych.

- (13) FUB-AMB jest monitorowany przez EMCDDA jako nowa substancja psychoaktywna zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1920/2006. Substancję FUB-AMB wykryto w 23 państwach członkowskich i jest ona poddana kontroli w co najmniej czterech państwach członkowskich. Jest ona kojarzona z co najmniej dwoma przypadkami śmiertelnymi i z dwoma przypadkami ostrego zatrucia.
- (14) W związku z tym państwa członkowskie powinny opowiedzieć się za dodaniem FUB-AMB do wykazu II załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (15) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów ADB-CHMINACA (nazwa chemiczna: N-[(2S)-1-amino-3,3-dimetylo-1-oksobutan-2-yl]-1-(cykloheksylometylo)indazolo-3-karboksamid; N-(1-amino-3,3-dimetylo-1-oksobutan-2-yl)-1-(cykloheksylometylo)-1H-indazolo-3-karboksamid jest syntetycznym agonistą receptorów kannabinoidowych, który wykazuje podobne skutki jak THC, który jest odpowiedzialny za główne skutki psychoaktywne konopi. ADB-CHMINACA nie ma zastosowań terapeutycznych ani nie otrzymała pozwolenia na dopuszczenie do obrotu jako produkt leczniczy. Istnieją wystarczające dowody na to, że substancja ta jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie jej międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie substancji ADB-CHMINACA w wykazie II załączonym do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (16) ADB-CHMINACA została już objęta środkami kontroli na poziomie Unii decyzją wykonawczą Rady (UE) 2018/747²⁰.
- (17) W związku z tym państwa członkowskie powinny opowiedzieć się za dodaniem ADB-CHMINACA do wykazu II załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (18) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja CUMYL-4CN-BINACA (nazwa chemiczna: 1-(4-cyjanobutylo)-N-(1-metylo-1-fenyletylo)-1H-indazolo-3-karboksamid jest syntetycznym agonistą receptorów kannabinoidowych, który wykazuje podobne skutki jak THC, który jest odpowiedzialny za główne skutki psychoaktywne konopi. CUMYL-4CN-BINACA nie ma zastosowań terapeutycznych ani nie otrzymała pozwolenia na dopuszczenie do obrotu jako produkt leczniczy. Istnieją wystarczające dowody na to, że CUMYL-4CN-BINACA jest lub może być nadużywana i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie tej substancji międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie CUMYL-4CN-BINACA w wykazie II załączonym do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (19) CUMYL-4CN-BINACA została już poddana środkom kontroli na poziomie Unii decyzją wykonawczą Rady (UE) 2018/748²¹.

²⁰

Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/747 z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie poddania nowej substancji psychoaktywnej N-(1-amino-3,3-dimetylo-1-oksobutan-2-yl)-1-(cykloheksylometylo)-1H-indazolo-3-karboksamid (ADB-CHMINACA) środkom kontroli, Dz.U. L 125 z 22.5.2018, s. 8.

- (20) W związku z tym państwa członkowskie powinny opowiedzieć się za dodaniem CUMYL-4CN-BINACA do wykazu II załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (21) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów cyklopropylofentanylny (nazwa chemiczna: N-fenyl-N-[1-(2-feniloetylo)piperydyn-4-yl]cyklopropylokarboksamid) jest syntetycznym opioidem, o strukturze zbliżonej do substancji kontrolowanej o nazwie fentanylny, szeroko stosowanej w medycynie przy znieczuleniu ogólnym podczas zabiegów i w terapiach przeciwbólowych. Cyklopropylofentanylny nie ma stwierdzonego zastosowania terapeutycznego, a jego używanie powodowało ofiary śmiertelne. Istnieją wystarczające dowody na to, że cyklopropylofentanylny jest lub może być nadużywany i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie tej substancji międzynarodową kontrolą. W związku z powyższym WHO zaleca umieszczenie cyklopropylofentanilu w wykazie I załączonym do konwencji o środkach odurzających.
- (22) Cyklopropylofentanylny został już poddany środkom kontroli na poziomie Unii decyzją wykonawczą Rady (UE) 2018/1463²².
- (23) W związku z tym państwa członkowskie powinny opowiedzieć się za dodaniem cyklopropylofentanilu do wykazu I załączonego do konwencji o środkach odurzających.
- (24) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja metoksyacetylofentanylny (nazwa chemiczna: 2-metoksy-N-(1-fenetylopiperydyn-4-yl)-N-feniloacetamid) jest syntetycznym opioidem, o strukturze zbliżonej do substancji kontrolowanej o nazwie fentanylny, szeroko stosowanej w medycynie przy znieczuleniu ogólnym podczas zabiegów i w terapiach przeciwbólowych. Metoksyacetylofentanylny nie ma stwierdzonego zastosowania terapeutycznego, a jego używanie powodowało ofiary śmiertelne. Istnieją wystarczające dowody na to, że metoksyacetylofentanylny jest lub może być nadużywany i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie tej substancji międzynarodową kontrolą. W związku z powyższym WHO zaleca umieszczenie metoksyacetylofentanilu w wykazie I załączonym do konwencji o środkach odurzających.
- (25) Metoksyacetylofentanylny został już poddany środkom kontroli na poziomie Unii decyzją wykonawczą Rady (UE) 2018/1463.
- (26) W związku z tym państwa członkowskie powinny opowiedzieć się za dodaniem metoksyacetylofentanilu do wykazu I załączonego do konwencji o środkach odurzających.
- (27) Zgodnie z oceną Komitetu Ekspertów orto-fluorofentanylny (nazwa chemiczna: N-(2-fluorofenyl)-N-[1-(2-feniloetylo)-4-piperidynylo]-propanamid) jest syntetycznym opioidem, o strukturze zbliżonej do substancji kontrolowanej o nazwie fentanylny, szeroko stosowanej w medycynie przy znieczuleniu ogólnym podczas zabiegów

²¹ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/748 z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie poddania nowej substancji psychoaktywnej 1-(4-cyjanobutylo)-N-(2-fenylpropan-2-yl)-1H-indazolo-3-karboksamid (CUMYL-4CN-BINACA) środkom kontroli, Dz.U. L 125 z 22.5.2018, s. 10.

²² Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1463 z dnia 28 września 2018 r. w sprawie poddania nowych substancji psychoaktywnych N-fenyl-N-[1-(2-feniloetylo)piperydyn-4-yl]cyklopropanokarboksamidu (cyklopropylofentanilu) oraz 2-metoksy-N-fenyl-N-[1-(2-feniloetylo) piperidyn-4-yl]acetamidu (metoksyacetylofentanilu) środkom kontroli, Dz.U. L 245 z 1.10.2018, s. 9.

i w terapiach przeciwbólowych. Orto-fluorofentanył nie ma stwierdzonego zastosowania terapeutycznego, a jego używanie powodowało ofiary śmiertelne. Istnieją wystarczające dowody na to, że orto-fluorofentanył jest lub może być nadużywany i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie tej substancji międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie orto-fluorofentanyłu w wykazie I załączonym do konwencji o środkach odurzających.

- (28) Orto-fluorofentanył jest monitorowany przez EMCDDA jako nowa substancja psychoaktywna zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1920/2006. Substancję orto-fluorofentanył wykryto w pięciu państwach członkowskich i jest ona poddana kontroli w co najmniej czterech państwach członkowskich. Jest ona kojarzona z co najmniej czterema przypadkami śmiertelnymi i z dwoma przypadkami ostrego zatrucia.
- (29) W związku z tym państwa członkowskie powinny opowiedzieć się za dodaniem orto-fluorofentanyłu do wykazu I załączonego do konwencji o środkach odurzających.
- (30) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów p-fluoro-butyrylfentanył (znany również jako 4-fluorobutyrofenantyl lub 4F-BF; nazwa chemiczna: N-(4-fluorophenyl)-N-[1-(2-phenylethyl)piperidin-4-yl]butanamide) jest syntetycznym opioidem, o strukturze zbliżonej do substancji kontrolowanej o nazwie fentanył, szeroko stosowanej w medycynie przy znieczuleniu ogólnym podczas zabiegów i w terapiach przeciwbólowych. P-fluoro-butyrylfentanył może być przetworzony na swój izomer p-fluoro-izobutyrylfentanył, który figuruje w wykazie I załączonym do konwencji o środkach odurzających. P-fluoro-butyrylfentanył nie ma stwierdzonego zastosowania terapeutycznego, a jego używanie powodowało ofiary śmiertelne. Istnieją wystarczające dowody na to, że p-fluoro-butyrylfentanył jest lub może być nadużywany i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie tej substancji międzynarodową kontrolą. W związku z powyższym WHO zaleca umieszczenie p-fluoro-butyrylfentanyłu w wykazie I załączonym do konwencji o środkach odurzających.
- (31) P-fluoro-butyrylfentanył jest monitorowany przez EMCDDA jako nowa substancja psychoaktywna zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1920/2006 (pod nazwą 4-fluorobutyrofenantyl / 4F-B). Substancję p-fluoro-butyrylfentanył wykryto w siedmiu państwach członkowskich i jest ona poddana kontroli w co najmniej siedmiu państwach członkowskich. Substancja ta jest sprzedawana na otwartym rynku. Jest ona kojarzona z co najmniej trzema przypadkami śmiertelnymi.
- (32) W związku z tym państwa członkowskie powinny opowiedzieć się za dodaniem p-fluoro-butyrofenantylu do wykazu I załączonego do konwencji o środkach odurzających.
- (33) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów p-metoksy-butyrylfentanył (nazwa chemiczna: N-(4-metoksyfenilo)-N-[1-(2-fenyletylo)piperidyn-4-yl]butanoamid) jest syntetycznym opioidem, o strukturze zbliżonej do substancji kontrolowanej o nazwie fentanył, szeroko stosowanej w medycynie przy znieczuleniu ogólnym podczas zabiegów i w terapiach przeciwbólowych. P-metoksy-butyrylfentanył nie ma stwierdzonego zastosowania terapeutycznego, a jego używanie powodowało ofiary śmiertelne. Istnieją wystarczające dowody na to, że p-metoksy-butyrylfentanył jest lub może być nadużywany i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie tej substancji międzynarodową kontrolą. W związku z powyższym WHO zaleca umieszczenie p-metoksy-butyrylfentanyłu w wykazie I załączonym do konwencji o środkach odurzających.

- (34) P-metoksy-butyrylfentanył jest monitorowany przez EMCDDA jako nowa substancja psychoaktywna zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1920/2006 (pod nazwą *p*-metoksy-butyrylfentanył / 4-MeO-BF). Substancję *p*-metoksy-butyrylfentanył wykryto w dwóch państwach członkowskich i jest ona poddana kontroli w co najmniej czterech państwach członkowskich. Substancja ta jest sprzedawana na otwartym rynku. Jest ona kojarzona z co najmniej dwoma przypadkami śmiertelnymi.
- (35) W związku z tym państwa członkowskie powinny opowiedzieć się za dodaniem *p*-metoksy-butyrylfentanyłu do wykazu I załączonego do konwencji o środkach odurzających.
- (36) Zgodnie z oceną komitetu ekspertów substancja *N*-etylnorpentylon (nazwa chemiczna: 1-(2H-1,3-benzodioxol-5-yl)-2-(etyloamino)pentan-1-on jest syntetycznym katynonem. *N*-etylnorpentylon nie ma zastosowań terapeutycznych ani nie otrzymała pozwolenia na dopuszczenie do obrotu jako produkt leczniczy. Na podstawie zajęć stwierdzono, że *N*-etylnorpentylon jest dostępny w postaci proszku, kryształów, kapsulek i tabletek. Istnieją przykłady zakamuflowanej sprzedaży tej substancji jako „ekstazy”/MDMA²³. Istnieją wystarczające dowody na to, że *N*-etylnorpentylon jest lub może być nadużywany i może w związku z tym stanowić problem w zakresie zdrowia publicznego i problem społeczny, co uzasadnia objęcie tej substancji międzynarodową kontrolą. W związku z tym WHO zaleca umieszczenie *N*-etylnorpentylonu w wykazie II załączonym do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (37) *N*-etylnorpentylon jest monitorowany przez EMCDDA jako nowa substancja psychoaktywna zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1920/2006 (pod nazwą efylon). Substancję *N*-etylnorpentylon wykryto w 24 państwach członkowskich i jest ona poddana kontroli w co najmniej sześciu państwach członkowskich. Substancja ta jest sprzedawana na otwartym rynku, jak również w mieszaninach z MDMA, kokainą lub innymi ketaminami. Jest ona kojarzona z co najmniej siedmioma przypadkami śmiertelnymi i z siedmioma przypadkami ostrego zatrucia.
- (38) W związku z tym państwa członkowskie powinny opowiedzieć się za dodaniem *N*-etylnorpentylonu do wykazu II załączonego do konwencji o substancjach psychotropowych.
- (39) Należy określić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji ds. Środków Odurzających, ponieważ decyzje o zmienionej kwalifikacji 10 substancji będą mogły mieć decydujący wpływ na treść przepisów prawa Unii, mianowicie decyzji ramowej 2004/757/WSiSW.
- (40) Stanowisko Unii ma zostać wyrażone przez państwa członkowskie będące członkami Komisji ds. Środków Odurzających, działające wspólnie.
- (41) Dania jest związana decyzją ramową 2004/757/WSiSW, zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (42) Irlandia jest związana zmienioną decyzją ramową 2004/757/WSiSW, zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (43) Zjednoczone Królestwo nie jest związane zmienioną decyzją ramową 2004/757/WSiSW; w związku z tym nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związane ani jej nie stosuje,

²³

MDMA oznacza 3,4-metylenodioxymetamfetaminę, powszechnie znaną jako ekstazy.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii podczas sześćdziesiątego drugiego posiedzenia Komisji ds. Środków Odurzających w dniach 18 do 22 marca 2018 r., gdy organ ten ma przyjąć decyzję w sprawie dodania substancji do wykazów załączonych do Jednolitej konwencji ONZ o środkach odurzających z 1961 r. zmienionej protokołem z 1972 r. i do Konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r., jest określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Stanowisko, o którym mowa w art. 1, ma zostać wyrażone przez państwa członkowskie będące członkami Komisji ds. Środków Odurzających, działające wspólnie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*